

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascensi proficere cupientium utilitatem ac
subsidium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

Caput II. De Oratione ad Scientiam Asceticam addiscendam necessario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

CAPUT II.

DE ORATIONE AD SCIENTIAM
ASCETICAM ADDISCENDAM
NECESSARIA.

I. QUàm necessaria sit oratio ad hanc scientiam ad-
discendam, vel ex eo colligitur, quòd, teste
S. Jacobo c. I. *Omne datum optimum, & omne do-
num perfectum desursum sit descendens à Patre lumi-
num; cùm ergo Scientia Ascetica utique inter data
optima, & dona perfecta numerari mereatur, merito
etiam illa desursum à Patre luminum descendere, ad-
eòque per orationem instanter peti, & efficaciter im-
petrari debet. Quamobrem idem Apostolus tam sol-
licitè monet: Si quis autem vestrum indiget scientiâ,
postulet à DEO, qui dat omnibus affluenter, & non
improperat, & dabitur ei. Id quod egregiè confir-
mans S. Chrysostomus l. 1. de orando DEO, arbitror,
inquit, cunctis esse manifestum, quòd simpliciter im-
possibile sit absque precationis presidio cum virtute degere,
cùmque hac vite hujus cursum peragere. Etenim
qui fiat, ut virtutem quis exerceat, nisi continenter sup-
plex ad genua accidat ei, qui virtutem omnem largitur
Homini. Quam doctrinam adeò certam esse credi-
dit S. Augustinus, ut hom. 40. dicere ausus sit: rectè
novit vivere, qui rectè novit orare. Et verò ipsa expe-
rientia id ipsum copiosè quoque confirmat, quâ ha-
betur, quàmplurimos licet minùs literatos per ora-
tionis medium summos in hac scientia progressus fe-
cisse, ut adeò verè pius Asceta l. 3. c. 43. in Persona
Christi dixerit: Ego sum, qui doceo hominem scientiam*
(Alce-

(Asceticam videlicet, ut ex contextu patet) & clarior
rem intelligentiam parvulis tribuo, quam ab Homine
possit doceri. Cui ego loquor, cit. sapiens erit, & mul-
tum in Spiritu proficiet. Ego sum, qui hamilem in
puncto elevo mentem, ut plures aeternae veritatis capiat
rationes, quam si quis decem annis studuisset in scholis.

II. Porro qualis haec oratio esse debeat, memo-
ratus Apostolus I. c. sat clarè indicavit, dum dixit: Po-
stulet autem in fide, nihil hesitans. Nam, ut ipse
quoque servator Matth. II. monuit, omnia, quaecun-
que orantes petitis, credite, quia accipietis. Certè qui
sic à DEO scientiam Asceticam postulant, meritò si-
bi illam S. Bernardi l. 5. de quadr. sententiam applicare
possunt: Nemo nostrum parvipendat orationem suam:
dico enim vobis, quòd ipse, ad quem oramus, non par-
vipendit eam. Postquam egressa est ab ore nostro, ipse
scribit eam in libro suo, & unum ex duobus indubi-
tante sperare possumus, quoniam aut dabit, quod peti-
mus; aut quòd novit utilius. Cùm ergo nihil uti-
lius dilectione atque adeò etiam ipsa scientiâ Ascetica
dilectionem docente reperiat, meritò sperare po-
test, se eam certò impetraturum, quisquis eam instan-
ter, & ardenter à DEO petierit.

C A P U T III.

DE COOPERATIONE AD SCIEN- TIAM ASCETICAM OBTINEN- DAM NECESSARIA.

I. **Q**uantopere haec cooperatio necessaria sit, clarif-
simè jam olim Sponsa Cant. I. indicavit, dum
ingens quidem desiderium conjunctionis cum sponso
Z 3 per